

Consell Tributari

Expedient: 377/10

El Consell Tributari, reunit en sessió de 14 de maig de 2012, coneixent dels recursos presentats per la senyora E.S.P., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 6 d'agost de 2008, la senyora E.S.P. dedueix recurs contra la providència de constrenyiment ET-2008-6-....., dictada per fer efectiu el cobrament de la sanció que li havia estat imposada per no haver efectuat en el seu dia l'autoliquidació i ingrés de l'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (IIVTNU) meritat com a conseqüència de la transmissió del ple domini del 50% i de l'usdefruit vitalici sobre l'altre 50% de l'immoble situat al Passatge C....., núm. ..., de Barcelona, al seu nét, el senyor J.L.T.B., efectuada el 26 de juliol de 2005 mitjançant compravenda documentada en escriptura pública atorgada davant el notari senyor R.G.F. (núm.). Aquest recurs va estar precedit d'un escrit, datat cinc dies abans, on la recurrent sol·licitava "no pagar la multa".

2.- La recurrent, al·legava, en síntesi, la improcedència de la sanció per ignorar l'obligació de satisfer l'IIVTNU i la falta de notificació efectiva de tots els actes administratius que va comportar la corresponent actuació administrativa (la liquidació de l'IIVTNU, la incoació de l'expedient sancionador, la resolució d'aquest, i la ulterior providència de constrenyiment de la sanció imposada que aquí s'impugna) per no haver estat practicada en el seu domicili del municipi de S..... en el qual estava empadronada des del 23 de gener de 2006.

3.- De l'expedient i de les manifestacions de la recurrent que figuren en aquest, en resulta evident que els escrits que aquí han d'examinar-se van venir motivats pel coneixement directe de la providència de constrenyiment impugnada que li va ser entregada en ma l'11 de juliol de 2008, a l'haver acudit a l'IMH per interessar-se per l'embargament travat en el

compte bancari de la seva titularitat com a conseqüència del procediment executiu seguit per fer efectiu el cobrament degut de l'IIVTNU.

4.- A l'expedient consta que les notificacions relatives a la liquidació de l'IIVTNU assenyalada i les de l'expedient sancionador es van intentar practicar al carrer B....., núm. de Barcelona, domicili de la seva filla, mare de l'adquirent de l'immoble, i també transmissió d'una part de la nua propietat d'aquest en el mateix negoci translatiu de referència. Aquest mateix domicili és el que ara la recurrent indicava en els seus escrits com a domicili a efectes de les corresponents notificacions que se'n derivin.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La qüestió que es planteja en aquest recurs es redueix a determinar la correcció jurídica de les notificacions dels actes administratius (el de liquidació de l'IIVTNU, el d'incoació de l'expedient sancionador, el de resolució d'aquest, i el de la ulterior providència de constrenyiment de la sanció imposada) que poden afectar a l'acte aquí impugnat -l'esmentada providència de constrenyiment- ja que resulta evident que la transmissió efectuada va meritjar l'IIVTNU i que la recurrent era el subjecte passiu d'aquest (arts. 104, 106 i 109 del TRLRHL) i a més no és atencible l'al·legació substantiva relativa a la improcedència de la sanció, fundada en la ignorància de l'obligació de satisfer l'IIVTNU degut, tal i com així ho disposa l'art. 183.1 de la Llei General Tributaria (LGT).

Segon.- Fixada així la qüestió, la mateixa es concreta en saber si el domicili en el què es van intentar totes les notificacions assenyalades, d'acord amb el que es disposa als arts. 39 de la Llei 39/1992 i 110 i 112 de la LGT i, davant l'absència de la recurrent en el mateix, aquesta després va ser citada oportunament a fi de ser notificada per compareixença d'acord amb l'establert a l'apartat 1 d'aquest darrer article, constituïa lloc eficaç per a la pràctica de les esmentades notificacions. La resposta a aquesta qüestió és afirmativa.

Tercer.- En efecte, segons al·lega la recurrent, el 26 de juliol de 2005 va abandonar el que era el seu domicili habitual a Barcelona, després de la venda de l'immoble al seu nét, sense assenyalat altre lloc a Barcelona als efectes de localització. Amb això va infringir el que disposa l'art. 48.3 de LGT, que obliga als obligats tributaris a comunicar a l'administració corresponent el canvi del domicili fiscal, i que, en el cas de les persones físiques, és el de la seva residència habitual.

Davant d'aquesta circumstància no val al·legar, que va causar alta el 23 de gener de 2006, en el Padró d'Habitants del municipi de S....., com assenyala i acredita a l'expedient, ja que sense perjudici que aquesta circumstància no va ser, com diem, comunicada a l'Administració Tributaria Municipal de Barcelona, l'essencial a efectes de notificació és la residència habitual del subjecte passiu, qüestió fàctica en relació a la qual el fet de l'empadronament no constitueix un element de prova irrefutable, com ha dit la jurisprudència (*vid.* STSJ de Catalunya, de 16 de juny de 2005).

Per aquest motiu, a més, si la recurrent va deixar de tenir la seva residència a l'immoble transmès, sense comunicar altre lloc de localització a Barcelona ni a cap altre municipi, és perfectament congruent amb el deure de l'Administració de dur a terme tots els esforços necessaris per localitzar el subjecte obligat, abans de procedir a publicar la citació per la notificació per compareixença, el que va fer l'Administració Tributària municipal al tractar de notificar a la recurrent, en el domicili de la seva filla, mare de l'adquirent i part del negoci de transmissió que ens ocupa i que ara ha estat senyalat com a lloc de notificacions, atès que és aquest domicili on la recurrent diu hi passa temporades.

Per la qual cosa, i coincidint amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs interposat i CONFIRMAR l'acte impugnat.